

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Йоасаф, Єпископ
Білгородський**

**St. Joasaph, Bishop of
Belgorod**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

„Твоя Молитва мені подобається.”

На 23-го грудня (це ж - 10-го грудня за юліянським календарем) ми поминаємо ще одного великого Святця з України. Це - Святий Йоасаф, Єпископ Білгородський (місто в західній Росії, 40 кілометрів від кордонів України).

Св. Йоасаф народився у місті Прилуках у Чернігівській області 8/21 вересня, 1705 р., на Празник Різдва Пресвятої Богородиці і його охрестили Якимом. Його батько, Андрій Горленко, походив зі шляхетської козачої родини. Його ж мати, Марія, була дочкою Гетьмана Данила Апостола. Він був першим із 8-

“Thy prayer finds favour with me”

On December 23 (which is December 10 according to the Julian Calendar) we commemorate the memory of another great Saint from Ukraine. It is St. Joasaph, Bishop of Belgorod (in western Russia, 40 kilometers from the border of Ukraine).

St. Joasaph was born in the city of Pryluky in what is now the Chernihiv oblast on September 8/21, 1705, on the Feast of the Nativity of the Mother of God and was baptized Joachim. His father was Andriy Horlenko, a member of a noble Kozak family. His mother,

ох дітей. Виховувала його в основному його мати, тому що батько часто попадав у неласку Царя Петра I і дуже багато часу пробував на засланні.

Батьки були добрими, побожними людьми, що знаходили силу переносити життєві труднощі в Молитві. Одного дня коли його батько, Андрій, молився за малого Якіма то прийшло йому видіння. Побачив він Божу Мати в повітрі на обрії а його синок молився перед нею на колінах. Пречиста ласкаво глянула на хлопчика і сказала: „Твоя Молитва подобається мені.”

Якіма вписали в Київську Духовну Академію у віці сім літ. Багато-хто з-поміж його викладачів були Монахами, і молодому Якіму сподобався їхній спосіб життя. Отож у юному віці 20 літ він став Рясофором Іларіоном у Межигірському Монастирі у Києві. А 21 листопада/4 грудня, на Свято Введення у Храм Пресвятої Богородиці, він прийняв чернечий постриг з іменем Йоасаф у Київському Братському Монастирі. На той час він вже й закінчив був свої студії в Академії.

Предстоятель Київської Єпархії Архієпископ (після передання Київської Митрополії в юрисдикцію Московського Патріархату у 1686 р., сан Першоієрарха її був знижений до Архієпископа) Рафаїл (Заборовський) звернув увагу на здібність юного Монаха і став передавати йому щораз більше відповідальностей. Йоасаф віддавався духовним подвигам в додатку до своєї адміністративних обов'язків, як і личило Монаху. Він написав твір про важливість таких подвигів під назвою Брань чесних седми добродітелей з седми гріхами смертними.

У 1737 р. Єромонах Йоасаф став Ігуменом Свято-Преображенського Мгарського Монастиря у Лубні (у Польщі). Там на той час знаходилися Моці переслідуваного Патріярха

Maria, was the daughter of Het'man Danylo Apostol. He was the first born of eight children. He was reared mostly by his mother, since his father was frequently on the black list of Tsar Peter I, and so spent a good deal of time in exile.

The parents were good pious folk who found strength to endure the difficulties in their lives through prayer. As his father, Andriy, prayed one day for little Joachim he was graced by a vision in which he saw the Mother of God in the air on the horizon and his little son on his knees praying before her. The Most Pure looked kindly at the lad and said: "Thy Prayer finds favour with me".

Joachim was enrolled in the Kyiv Spiritual Academy at the age of seven. A good many of his teachers were Monks and young Joachim found himself attracted to their style of life. Thus at the youthful age of 20 he became a Rassophore Monk, taking the name Ilarion at the Mezhyhirs'kyy Monastery in Kyiv. On November 21/December 4, at the feast of the Entry of the Mother of God into the Temple, he was tonsured with the name Joasaph in the Kyiv Brats'kyy Monastery. By this time he had completed his studies at the Academy.

The Primate of the Kyiv diocese, Archbishop (when the Kyiv Metropolia was placed under the jurisdiction of the Patriarchate of Moscow in 1686, the Primate's title was lowered from "Metropolitan" to "Archbishop") Raphael (Zaborovs'kyy) noticed the talents of the young Monk and assigned ever greater responsibilities to him. Joasaph dedicated himself to spiritual endeavours in addition to his administrative duties, as was befitting a Monk. He authored a work highlighting the importance of such labours entitled The Conflict of the Seven Venerable Virtues with the Seven Deadly Sins.

Константинопольського, Афанасія, який був упокоївся у цьому ж Монастирі. Він декілька раз появлявся Ігумену Йоасафу, щоб заохочувати його в важких трудах. Сьогодні Мошці Св. Афанасія знаходяться в Кафедральному Благовіщенському Соборі у Харкові у сидячому стані за традицією грецькою.

Йоасаф не довго служив у Лубні, бо скоро покликали його в Москву, і він у недовзі став Вікарієм Сергієво-Свято-Троїцької Лаври. Слідувало 11 років важкої праці, в яких він пильнував за відновленням, як духовних так і фізичних, ресурсів Церкви. Цариця Росії, Єлизавета I, дочка царя Петра, що так багато терпіння спричинив сім'ї Горленкам, любила слухати проповіді о. Йоасафа. Кажуть, що за її влади (1741-1762) ані жодну людину не стратили. Святитель був земляком Олексія Розумовського, з яким вона мала нерівний шлюб, який не передавав титули й привілеї ні йому ні їхнім нащадкам. А брат Олексія був останнім Гетьманом України, Кирило Розумовський.

За вказівкою Цариці Архимандрита Йоасафа поставлено Єпископом Білгорода й Обояна (місто в Курській області) 1748 р. у Кафедральному Соборі Свв. Апостолів Петра й Павла в Санкт-Петербурзі. Владика Йоасаф дали визначався, як Душпастир. Він часто відвідував свою паству, багатьох із них знав по імені, і посвячував себе пильнувати за їхніми потребами, як духовними так і фізичними. Він також сильно дбав про освіту Духовенства та про належне виконання Церковних Відправ за Типіконом. Він вимагав вияв належної пошани до Святошів.

І так одного разу в м. Ізюмі (в Харківській області) він побачив Ікону Матері Божої, яку повісили не на відповідному місці і зразу наказав її повісити там, де належить з огляду на святість Особи написаній на ній. Ця Ікона стала відомою, як Піщанська

In 1737, Hieromonk Joasaph was made Abbot of the Holy Transfiguration Mhars'kyi Monastery in Lubno (now Poland). The relics of St. Athanasius, the persecuted Patriarch of Constantinople, who reposed in the Lord in the Monastery were there at the time, and he appeared several times to Abbot Joasaph to encourage him in his labours. Today St. Athanasius' relics rest in the Annunciation Cathedral in Kharkiv, Ukraine, in a sitting position according to the Greek tradition.

Joasaph did not remain long in Lubno, for he was soon called away to Moscow and in short order appointed vicar of the Holy Trinity Sergiev Lavra. Eleven years of hard work ensued, in which he saw to the rebuilding of the spiritual as well as the physical resources of the Church. The Russian Tsaritsa Elizabeth I, daughter of Tsar Peter who had caused the Horlenko family so much suffering, loved to come and listen to Fr. Joasaph's preaching. It is said that not a single person was executed during her reign (1741-1762). The Saint was a countryman of her morganatic husband, Oleksiy Rozumovs'kyi, brother of the last Het'man of Ukraine, Kyrylo Rozumovsky (a morganatic marriage is one by which two people of unequal rank marry, and the rights and privileges of the higher class partner are not passed on to the lower class one).

Upon the Tsaritsa's recommendation, Archimandrite Joasaph was consecrated Bishop of Belgorod and Oboyan (a town in the Kurs'k oblast) in the Cathedral of the Holy Apostles Peter and Paul in St. Petersburg, Russia, in 1748. Bishop Joasaph continued to distinguish himself as a Pastor. He visited his flock frequently, knew many of them by name and was devoted to their spiritual and physical needs. He was also much concerned with the education of his Clergy and the appropriate carrying out of Church Services according to the Typikon. He insisted on proper

<p>Ікона Божої Матері і від неї творилося багато чудес.</p> <p>Св. Йоасаф керував своєю Єпархією всього лише 5 років. Він упокоївся у Бозі 10/23 грудня. Його Мощі виявилися нетлінними і чудеса творилися тим, які їх шанували. Його прославили Святим за діяльною участю останнього Царя Росії, Миколи II, 4-го вересня 1911 р.</p> <p>Щодня о год. 3:00 по полудні, у годину коли Господь наш Ісус Христос помер на Хресті, Св. Йоасаф говорив цю особливу Молитву до Спася: „Благословенний день і година, коли Господь мій Ісус Христос народився, постраждав на Хресті і помер за мене. О Господи Ісусе Христе, Сину Божий, у годину моєї смерти прийми душу Твого раба, земного мандрівника, за Молитви Пресвятої Твоєї Матері і всіх Святих Твоїх, бо ж Ти благословенний на віки віків. Амінь.”</p> <p>Цю Молитву пропонує Св. Йоасаф, щоб стала вона й нашою Молитвою.</p>	<p>reverence towards Sacred things.</p> <p>On one occasion in the city of Izyum (Kharkiv oblast) he saw an Icon of the Mother of God which was inappropriately placed and immediately ordered that it be placed as it ought to be in recognition of the holiness of its subject. The Icon came to be known as the “Pishchans’kyy Icon of the Mother of God” and worked many miracles.</p> <p>St. Joasaph administered his diocese for only 5 years. He reposed in the Lord on December 10/23, 1754. His relics were found to be incorrupt and miracles were often obtained by those who venerated them. He was canonized with the active cooperation of the last Tsar of Russia, Nicholas II, on September 4, 1911.</p> <p>Daily, at 3:00 in the afternoon, the hour in which our Lord Jesus Christ died on the Cross, St. Joasaph would offer this special Prayer to the Saviour: “Blessed is the day and hour in which my Lord Jesus Christ was born, suffered on the Cross, and died for my sake. O Lord, Jesus Christ, Son of God, in the hour of my death welcome the spirit of Thy servant, an earthly wanderer, by the prayers of Thy Most-holy Mother and all Thy saints, for Thou art blessed unto the ages of ages. Amen.”</p> <p>St. Joasaph offers his Prayer for our use as well.</p>
--	--

December 22, 2011